

Propaganda voor meer vischverbruik

door A. DEPAUW

Het is een niet te betwijfelen feit dat de lofwaardige pogingen van de bestaande Commissie voor vischverbruik er veel hebben toe bijgedragen om, in de nabije toekomst, een grooter vischverbruik in ons land te mogen verwachten, en in verband hiermede moet hoofdzakelijk rekening gehouden met de belangrijke studiën van Prof. A.-J.-J. Vandevelde over de voedingswaarde van visch, met de interessante voordrachten van Secr. Gen. J. Van Hal over het sociaal nut van een stijging van het vischverbruik en, « last not least », met de voorbereiding van de smakelijke vischgerechten onder het waakzaam oog van Mevr. M. De Rycke.

Maar in de huidige omstandigheden wanneer het vischerijbedrijf aan zoo talrijke gevaren is blootgesteld en ongelukkiglijk maar al te veel koene visschers hun leven opofferen om een degelijk voedsel aan de bevolking te verschaffen, past het dat van deze studiedagen van het Congres gebruik wordt gemaakt om naar snellere methodes uit te zien en onmiddellijke verbeteringen aan de propaganda te brengen.

Weliswaar zouden de betrokken visscherijmiddens, zowel productie als handel hier zelf de teugels moeten in handen nemen en in dit opzicht is het wel eens nuttig te zien wat «The British Trawlers Federation» heeft verwezenlijkt maar... een algemeen akkoord aan onze kust is reeds zoo moeilijk te bereiken wanneer het een zaak betreft die onmiddellijke vruchten afwerpt zooals b.v. den uitvoer; « a fortiori » dalen de kansen eener overeenkomst wanneer het gaat over propaganda waarvan de uitslag af te wachten valt.

Wanneer het algemeen belang er mee gemoeid is en de

private middens niet behoorlijk kunnen optreden dan kan evenwel de Staatstusschenkomst een belangrijke rol spelen.

Is het niet wraakroepend te moeten vaststellen b.v. dat rog — een vischsoort geklasseerd onder de rubriek « fijne visch » — aan de vischmeelfabrieken wordt afgezet aan fr. 0.60 per kg., terwijl honderden en nog eens honderden families naar deze vischsoort snakken?

En kan er geen vertrouwenskooper worden gevonden die in betrekking zou staan met betrouwenswaardige verdelers van het binnenland om te beletten dat prima visch als veevoeder wordt verbruikt veeleer dan aan de bevolking verstrekt aan een laat ons bekennen buitengewonen lagen prijs? Dan zouden hooger vermelde praktijken niet mogelijk zijn tenware een overrompeling van onze vischmarkt geschiedt door een overtolligen en niet te rechtvaardigen invoer van vreemde visch.

In sommige gevallen zou de propaganda daadwerkelijk aan de voortbrengst dienen aangepast : wanneer er b.v. overvloedigen aanvoer van rog wordt voorzien, dan is het oogenblik gekomen om door alle snelle middelen de aandacht én van den vischhandelaar én van den verbruiker, op deze soort te vestigen, 't zij langs de pers, de radio, de cinema.

Waarom kunnen de sociale diensten die over vervoer beschikken van deze omstandigheid niet genieten om hun personeel een extra te bezorgen? De kleinhandelaars zouden er zich niet tegen verzetten om de goede reden dat het slechts een uitzonderlijken maatregel geldt die ten slotte hen zelf ten goede komt : het is gezonde en kostelooze propaganda!

Een andere factor die verwaarloosd wordt is de « moderniseering van den vischwinkel », alhoewel de opening ervan voorafgaandelijk door het Schepencollege moet worden goedgekeurd na onderworpen te zijn aan het gebruikelijk commodo en incommodo.

De studie van M. de Heusch over de winkels in België, is zeer leerrijk in dit opzicht.

Nog te veel dorpen worden in onze provinciën aangetroffen waar voor een bevolking van 8,000 inwoners en meer geen enkele gepaste vischwinkel bestaat; men kent er alleen een karretje waarvan de visch door menig hand — en soms welke hand — wordt betast en aanleiding geeft tot alles, behalve den « lust naar visch » te doen verhoo-gen. En wanneer men spreekt over moderne vischwinkel, dan denkt men natuurlijkerwijze aan den winkelier zelf die op gebied van netheid een voorbeeld dient te zijn.

De propaganda in het leger schijnt niet naar wensch te vloten. Nochtans, met wat goeden wil is er veel, heel veel te bereiken.

Moge volgende authentieke geschiedenis haar doel bereiken.

't Was... ergens in België, bij een artillerieregiment, waar nooit visch werd opgediend.

Een commandant waarvan « de kas der keuken » ledig liep, vroeg om raad.

Er werd hem een middel aangeduid: een vleeschrantsoen vervangen door een vischrantsoen, daar dit laatste merkeli-jk minder kostte.

Het resultaat was merkwaardig! De firma X..., uit Denderleeuw mocht twee maal per week visch leveren in al de batterijen tot algeheele voldoening der manschap-pen, zeer verlekkerd op deze afwisseling van het menu.

Zonder den oorlog ware wellicht heel het regiment voor den vischslag gewonnen geweest.

Ten slotte past het te wijzen op het nut soms het aan-gename — de sport — met de propaganda te laten gepaard gaan.

Menschen die een rust aan onze kust genieten zouden er kunnen op gewezen dat het zoo prettig is met de lijnen levende pladijs en tong te vangen... en te verbruiken. Een onderwijzer, uit Molenbeek, die vroeger nooit visch lustte, is thans, nadat hij zelf « visscher » is geworden, een ver-stokte propagandist, zoowel in zijn klas als er buiten, en ik ben er vast van overtuigd dat een niet te onderschatten

verbruik van versche visch aan zijn vacatiesport te dan-ken valt. Kleine zaak met groote uitwerking.

Wat er ook van zij, wie zou niet willen medewerken aan een goede daad die ten goede moet komen aan onze kranige visschers en aan... ons zelf?

WENSCHEN

1) Een betere coördinatie zien tot stand komen tusschen produktie, handel en propagandacommissie opdat voortaan geen fijne visch meer naar de vischmeelfabrieken zou wor-den gestuurd evenmin als andere lekkere soorten visch;

2) De installatie van moderne vischwinkels in de pro-vincie zooveel mogelijk te zien aanmoedigen, zoowel door de Propagandacommissie als door den Staat, de provincie, de gemeente;

3) De aandacht van de bestaande sociale diensten te zien vestigen op het vraagstuk dat ons gaande houdt.